

Sygn. akt I S 58/12

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Jan Gibiec
Sędzia SA:	Adam Jewgraf
Sędzia SA:	Sławomir Jurkowicz (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 19 października 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy **ze skargi: C. G.**

o stwierdzenie przewlekłości postępowania

w sprawie I S 36/11 prowadzonych przez Sąd Apelacyjny we Wrocławiu

w sprawach II Cz 27/12 i II Cz 213/12 prowadzonych przez Sąd Okręgowy w Opolu

oraz

w sprawie I C 48/11 prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Oleśnie

p o s t a n a w i a: odrzucić skargę.

UZASADNIENIE

W piśmie wniesionym do Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu w dniu 24.08.2012 r. C. G., dołączając odpisy swojego pisma z dnia 17.07.2012 r. zawierającego skargę na przewlekłość postępowania w sprawach I S 36/11 prowadzonej przez Sąd Apelacyjny we Wrocławiu, II Cz 27/12 i II Cz 213/12 prowadzonych przez Sąd Okręgowy w Opolu oraz I C 48/11 prowadzonej przed Sądem Rejonowym w Oleśnie, adresowanym do Sądu Najwyższego w Warszawie, domagał się stwierdzenia przewlekłości przedmiotowych postępowań. Nadto domagał się zasądzenia na jego rzecz odpowiednich kwot tytułem rekompensaty od poszczególnych Sądów za przewlekłość w tych postępowaniach.

Powyższa skarga, po wpłynięciu została zarejestrowana pod sygnatura akt I Sk 3/12 i następnie przekazana do Sądu Najwyższego w Warszawie, który wskazując na przepis art. 4 ust. 1 a i 1 b ustawy z dnia 17.06.2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843, ze zm., dalej zwana ustawą), zwrócił ją Sądowi Apelacyjnemu we Wrocławiu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Skarga C. G. podlegała odrzuceniu jako niedopuszczalna.

Na wstępie wskazać należy, iż na gruncie przepisu art. 4 ust. 1 a i 1 b ustawy właściwym do rozpoznania w całości skargi na przewlekłość postępowania przed sądem rejonowym i okręgowym oraz sądem okręgowym i apelacyjnym jest sąd apelacyjny. W związku z tym do rozpoznania przedmiotowej skargi z uwagi na siedziby Sądów Rejonowego i Okręgowego właściwym jest Sąd Apelacyjny we Wrocławiu.

Odnosząc się do skargi C. G. w zakresie dotyczącym przewlekłości postępowania prowadzonego przez Sąd Apelacyjny we Wrocławiu pod sygnaturą I S 36/11 wskazać należy, że podlegała ona odrzuceniu z uwagi na niedopuszczalność skargi w tym postępowaniu. Powyższy wniosek należy wywodzić z treści art. 3 ustawy, w którym zawarto zamknięty katalog postępowań, w których skarga jest dopuszczalna (tak też Sąd Najwyższy w postanowieniach z dnia 16.06.2005 r., KSP 5/05, LEX 153394, czy też z dnia 30.08.2005 r., KSP 7/05, LEX 567701). Takie samo stanowisko prezentowane jest również w poglądach doktryny (tak: P. Górecki, S. Stachowiak, P. Wiliński, Skarga na przewlekłość postępowania przygotowawczego i sądowego. Komentarz, Oficyna 2010, wyd. II.).

Sąd Apelacyjny powyższe poglądy podziela, wskazując nadto na charakter postępowania unormowanego w w/w ustawie, które ma charakter incydentalny, prowadzone jest w ramach postępowania co do istoty sprawy, przy odpowiednim stosowaniu przepisów o postępowaniu zażaleniowym. Skarga na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki nie wszczyna nowej (odrębnej) sprawy (por. postanowienie SN z 12.10.2007 r., I CNP 57/07, LEX).

W konsekwencji zatem skarga nie inicjuje odrębnego postępowania sądowego, o którym mowa w art. 3 pkt 5 ustawy.

Odnosząc się zaś do skargi C. G. w zakresie dotyczącym przewlekłości postępowań prowadzonych pod sygnaturą akt II Cz 27/12

i II Cz 213/12 przez Sąd Okręgowy w Opolu oraz pod sygnaturą I C 48/11 przez Sąd Rejonowy w Oleśnie stwierdzić należy, iż także i ona podlegała odrzuceniu.

Zważyć bowiem należy, iż z treści przepisu art. 5 ust. 1 powołanej ustawy wynika, że skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się do Sądu w toku postępowania w sprawie. Niewątpliwie w powołanych przepisach chodzi o etap postępowania przed tym sądem, przed którym to postępowanie nadal się toczy, czyli nie zostało jeszcze zakończone (zamknięte) w wyniku wydania stosownych orzeczeń. Wniesienie skargi na przewlekłość postępowania ma bowiem w istocie służyć dyscyplinowaniu czynności podejmowanych na danym etapie toczącego się jeszcze postępowania w określonej sprawie (por. postanowienia SN z 18.02.2005 r., III SPP 19/05 - OSNP, nr 17, poz. 277 i z 6.05.2011 r., III SPP 5/11).

W konsekwencji skoro skarga na przewlekłość postępowania może być wniesiona jedynie w czasie toczącego się postępowania sądowego, to skarga złożona po ostatecznym zakończeniu postępowania w sprawie jest niedopuszczalna i podlega odrzuceniu (por. postanowienie SN z 15.12.2006 r., III CSP 2/06,

LEX nr 610086 oraz postanowienia Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu:

z 11.04.2011 r., I S 6/11; z 14.04.2011 r., I S 5/11; z 14.04.2011 r., I S 7/11;

z 11.07.2011 r., I S 11/11; z 11.07.2011 r., I S 15/11; z 21.07.2011 r., I S 16/11;

z 10.10.2011 r., I S 23/10; z 3.11.2011 r., I S 27/11; z 29.12.2011 r. I S 37/11

i I S 38/11).

Niewątpliwie zaś sytuacja taka ma miejsce w niniejszej sprawie, ponieważ bezspornie tak Sąd Okręgowy w Opolu, jak i Sąd Rejonowy w Oleśnie, na parę miesięcy przed wniesieniem przedmiotowej skargi prawomocnymi orzeczeniami odpowiednio z dnia 18.01.2012 r. (II Cz 27/12), 07.03.2012 r. (II Cz 213/12) oraz

z dnia 12.07.2011 r. (I C 48/11) zakończyły postępowania w tych sprawach. Wskazać przy tym trzeba, iż postanowieniem z dnia 12.07.2011 r. Sąd Rejonowy w Oleśnie odrzucił pozew C. G. wniesiony w sprawie o sygn. akt I C 48/11, zaś prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 18.01.2012 r.

w sprawie II Cz 27/12 oddalono zażalenie powoda na to postanowienie. W tej sytuacji postanowienie Sądu Rejonowego w Oleśnie z dnia 12.07.2011 r. stało się prawomocne. Natomiast prawomocnym postanowieniem z dnia 7.03.2012 r. Sąd Okręgowy w Opolu odrzucił zażalenie C. G. na postanowienie Sądu Rejonowego w Oleśnie z dnia 29.12.2011 r. w przedmiocie odrzucenia jego wcześniejszego zażalenia na postanowienie Sądu Rejonowego w Oleśnie z dnia 31.10.2011 r., który zwolnił C. G. od kosztów sądowych. Ponadto podkreślić trzeba, iż skarga C. G. na przewlekłość postępowania w sprawie I C 48/11 była już, jeszcze przed jej prawomocnym zakończeniem, przedmiotem analizy i oceny dokonanej na gruncie ustawy przez Sąd Okręgowy

w Opolu, który postanowieniem z dnia 8.12.2011 r., wydanym w sprawie II S 42/11 stwierdził przewlekłość postępowania i zasądził od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Oleśnie na rzecz C. G. kwotę 2.000 zł, oddalając dalej idącą skargę. Wskazać również trzeba, iż skarga C. G. na przewlekłość postępowania w sprawie II S 42/11 była przedmiotem rozpoznania przez Sąd Apelacyjny we Wrocławiu, który prawomocnym postanowieniem z dnia 19.12.2011 r., wydanym w sprawie I S 36/11 skargę tą odrzucił. Oczywiście zaś

w świetle uzasadnienia aktualnie rozpoznawanej skargi jest to, że C. G. odwołuje się w istocie do tych samych, co poddane ocenie w powyższych postępowaniach okoliczności. Zatem również i z tej przyczyny owa skarga, jako ponowna, dotycząca tych samych czynności postępowania była niedopuszczalna.

W konsekwencji odrzucenia przedmiotowej skargi w całości i mając na względzie treść art. 126¹ § 2 k.p.c., zdaniem Sądu Apelacyjnego, zbędne było wzywaniem skarżącego o opłatę, jak również rozpoznanie jego wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych oraz wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu w tym postępowaniu.

Na marginesie zaznaczyć przy tym należy, iż sformułowane w rozpoznawanej skardze przez C. G. żądanie stwierdzenia nieważności postępowania w powyżej wskazanych postępowaniach nie mogło być przedmiotem rozpoznania w niniejszym postępowaniu. Uwaga ta dotyczy również sformułowanej

w rozpoznawanej skardze przez C. G. skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, którą skarżący może wnieść

w trybie określonym w przepisach art.424 (1-12) k.p.c. i co wymaga sporządzenia jej przez profesjonalnego pełnomocnika.

Mając zatem całokształt powyższych okoliczności na względzie Sąd Apelacyjny, po myśli przepisu art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.

i w zw. z art. 6 ust. 2 i art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 17.06.2004 r., odrzucił przedmiotową skargę i orzekł jak w sentencji.

MR